

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

I. Dies Decemb. Omnes nobis causamur deesse Gratiam: sed justius
forsan ipsa sibi queratur Gratiæ deesse nonnullos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

oppignorum tibi celesti promisso annum centesimum, sed hac lege, ut in ejus ævi sustentationem, nihil sis habiturus, nisi quod horæ unius spatio ex operis potentissimi Principis expromptum thesauris, repositurus sis. Fingamus si mavis, unam divinitus tibi horam concedi, postquam, item divinitus noveris, mundum, & te cum illo periturum: horam illam te quæso quàm avarè, ardentè, quàm rapiditate insumperis: & torpemus cæci, & inertes, in nostra meliori causa, nihil in tota messum æternitate, nisi cujus brevi nunc vitæ hora sementem fecerimus. Evigilemus tandem, & aliquid sobrii consilii ineamus? serius, ocyus, ubi præcessit culpa, sequetur Pœna.

I. DIES DECEMB.

Omnes nobis causamur deesse Gratiam: sed justius forsân ipsa sibi queratur Gratiæ deesse nonnullos. *S. Bernard. serm. de trip. custod.*

Libertas I.
hominis.

TAcitis paulatim mensibus, annus præcipitat ad ocalum; & vita nostra cum illis ad sepulchrum. Tempus adhuc nobis est acceptabile; quia possunt opera nostra esse Deo accepta. Non erunt porro accepta, nisi fuerint cum Gratia ejus incepta, & cum eadem obsoluta. Ut sint talia, non nobis deest Gratia; laborandum nobis est, ne nos desimus Gratiæ. Ne illi nos desimus, in nostrâ est potestate, quia fruimur arbitrii nostri plenâ libertate. Itaque
liberi

liberi arbitrii, & voluntatis tuæ Dominus es, etiam ad malum Animæ; non eo fine ut malum sequaris, sed eo potius, ut malum fugias. Voluit Deus, te peccare posse; ut tibi meritum sit, non peccasse. Non culpaberis, quia potes: coronaberis, quia potuisti, & non es transgressus. Velles fortasse naturâ impeccabilis esse? velles igitur Deus esse, vel nullum esse, posse peccatum? si nulla posset esse miseria; nec Deus cui proprium est misereri, posset esse misericors. Displicet tibi, quod Deus gratiam præstare valeat, & velit? si gratiam malles esse debitum, ingratus es, gratiam non agnoscis. At nequeunt peccare bruta; scio: sed nec honestè agerè; idè bruta sunt. An malè te habet, quod possis malum à bono discernere? Hoc Deus potest, quid inde mali?

II. Quod ad malum te sentis pronum, pœna peccati est: habes gratiam, quâ pronitati resistas. Si necessitate ad malum rapereris, esset vel querelæ, vel excusationi locus. Nunc per gratiam in potestate tua est, malum fugere; quid quereris? Malles imponi tibi à Deo non peccandi necessitatem? Intelligo; putas Deum aut sapientem non fuisse, aut aliter sapere debuisse. Sapientia Dei hoc statuit. Sed nisi rectè utaris libertate, jam gravissimæ subjectus es servituti. Sic libertas libertate perit. Est hæc mens Publii: *Beneficium accipere, est libertatem vendere.* Inter homines, id est solenne. Contra: à Deo beneficium accipere, est libertatem emere. Tollitur hæc libertas abusu arbitrii liberi. Est adagium: *Pugnantibus molitoribus væ farina.* Væ navi, in quâ nautæ, vectoresque rixantur, aut quæ in partes, ac tabulas dissolvitur. Væ currui, cujus aurigam equi non ferunt!

fuerunt ! Væ corpori, in quo morbi, in quo quatuor qualiratum discordia , in quo membra in ventrem, velut pigrum , & voracem insurgunt ! Ita væ Gratia, & libertati , ubi homo superior , & inferior digladiantur , & affectus inter se divisi altercantur ; vel tolletur , vel minuetur : sed illius jactura tam penſi habetur , ut parum curent paſſim homines , ſi Anima ſordeat , modò corpus fulgeat. Deplorabat olim D. Bernardus, ſuæ ætatis corruptelam ; ac præſertim res ſacras , profanis probroſiſſimè poſtponi ; & tandem addit : *Plus calcaria, quàm Altaria fulgent.* Nonne ad illius diſci ſimilitudinem quis verè aſſerat ; Plus cænum, quàm cælum ; plus haræ, quàm Aræ ; plus vitiorum propudia, quàm virtutum decora æſtimantur ?

III. Eſt juris Pontificii eſſatum: (a) *Hoc capit fiſcus ; quod non capit Chriſtus.* Sic peribis ; niſi dederis Chriſto, quod debetur Chriſto : quia hoc capit Avernus, quod non capit Olympus. Neceſſe eſt , pereas niſi Deo pareas. Conſtabit tibi nimis caro , ſi nimis tibi chara ſit caro. Mater , quæ nimis eſt benigna, eſt noverca. Sic nimia in carnem indulgentia , non eſt amor matris, ſed odium novercæ. Ut porro Anima & novercæ , & matris exerceat munus , egregiè explicat S. Zeno ſerm. 4. ad Neophytos : (a) *Optima matris charitas diverſos genere , ætate , conditione, ſuſcipiens ! necat odio criminum, ut noverca ; pia ſervat, ut mater ; necat oſque non antea vivificat , quàm omne virus vetuſtatis extinguat.* Hic prius doleas , ut poſtea gaudeas ; in terris ſpinæ, in cœlis roſæ ; adhuc es in arca ; oportet ergò flendo mittere ſemina, ut poſtea

Pars III.

P p p

ſtea

(a) C. Majores 16. quaſt. 7. (b) Serm. 4.

stea cum exultatione portes manipulos : esto sollicitus, & tristis, dum venerit tempus messis. Suadet hoc ipsum paucis D. Augustinus : (a) *Geme in area, ut gaudeas in horreo.* Talia sequentur in cælis præmia, qualia præcesserunt in terris opera. Quilibet suorum operum est filius ; quia, nimirum illorum hæres est legitimus. Si sis ambitiosus honoris, eris inhonoratus ; quia opera, quibus aspiras ad honorem, sunt sine honore. Ideò honore non est dignus, qui honorem quærit, sed quem honor quærit. Verissimè igitur Augustinus : (b) *Honor te querere debet, non ipsum tu.* Manes temper homo, hoc est, æquè vilis, etiam honore excellior aliis hominibus : *Simia collo aurum gestans adhuc est simia ; & asinus talenta gestans, adhuc more suo rudis ;* ut Gregorius Nazianzenus in carmine ad Nicobulum :

Aurum asinus gestans, plus non est corpore præstans.

2. DIES DECEMB.

Satis est Domine, satis est. *Xaverius.*

S. Xaverii
laus.

I. **S**atis est, vox est non advenæ in terris, sed incolæ in cælis. A quo unquam Monarchâ, audita est hæc vox Xaverianâ ? Quis unquam par Cræso, inter divitias ; Alexandro, inter victorias ; Augusto, inter honores ; Pompeio, inter triumphos ; Cæsari, inter dignitates ; Hannibali, inter trophæa ? quis denique fuit tam fortunatus pullus fortunæ, ut pronuntiaverit illas binas voculas, Satis est ? Sed licet Xaverio satis fuerit gaudiorum ; nunquam tamen satis laborum. Quis unquam aut obeundi ne-

(a) *Serm. 254. de temp.* (b) *Hom. 13. & 5.*